Hitan poziv papi Franji da ili promijeni smjer ili se odrekne Petrove službe

Vaša Svetosti,

Papa Celestin V. (1294.), uvidjevši svoju nesposobnost za službu u koju je tako neočekivano, on, pustinjak Petar da Morrone, bio izabran te videći tešku štetu koju je njegovo loše upravljanje prouzročilo, odrekao se papinstva nakon samo pet mjeseci vladavine. Papa Klement V. proglasio ga je 1313. godine svetim. Papa Bonifacije VIII., otklonivši svaku dvojbu o valjanosti Celestinova iznimna papinskog čina, potvrdio je zanavijek (*ad perpetuam rei memoriam*) da "rimski prvosvećenik može slobodno dati ostavku".

Sve veći broj katolika, među njima i kardinala i biskupa, počinje shvaćati da Vaš pontifikat, također rezultat neočekivana izbora, isto tako nanosi tešku štetu Crkvi. Više nije moguće nijekati da Vam nedostaje i sposobnosti i volje da činite ono što je Vaš prethodnik opravdano napomenuo da papa mora činiti: "stalno obvezivati sebe i Crkvu na poslušnost Božjoj Riječi, nasuprot svakom pokušaju njezine prilagodbe ili razvodnjavanja i svakom obliku oportunizma".

Upravo suprotno, kako pokazuje priloženi *libellus*, pružili ste mnoštvo znakova zabrinjavajućeg neprijateljstva prema tradicionalnome crkvenom nauku, disciplini i običajima, kao i prema vjernicima koji ih nastoje braniti, dok ste bili zaokupljeni socijalnim i političkim pitanjima izvan nadležnosti rimskog prvosvećenika. U skladu s time neprijatelji Crkve neprestano se naslađuju Vašim pontifikatom, uzdižući Vas nad sve Vaše prethodnike. Toj zapanjujućoj situaciji nema usporednice u povijesti Crkve.

Prošle godine, govoreći o ostavci pape Benedikta XVI., Vaša Svetost izjavila je da biste učinili isto kad biste se osjećali nesposobnima za obnašanje papinske službe. Na prvu godišnjicu Benediktove ostavke pozvali ste vjernike da Vam se "pridruže u molitvi za Njegovu Svetost Benedikta XVI., čovjeka velike hrabrosti i poniznosti".

S nemalim strahom, pod pogledom Onoga koji će nam svima suditi u Posljednji

dan, mi, Vaši podložnici, s poštovanjem upućujemo Vašoj Svetosti peticiju da za dobro Crkve i za dobrobit duša promijenite smjer. U protivnom, zar ne bi bilo bolje Vašoj Svetosti da se odrekne Petrove službe nego da predsjeda nečim što prijeti katastrofalno narušiti integritet Crkve?

S tim u vezi preuzimamo riječi svete Katarine Sijenske, crkvene naučiteljice, iz njezina glasovitog pisma papi Grguru XI., kad je od njega zatražila da ispravno usmjerava Crkvu u vremenu jedne od najvećih kriza: "Budući da Vam je Bog dao vlast i Vi ste je prihvatili, morate se poslužiti svojom snagom i moću. Ako nećete da se njima poslužite, onda bi Vam bilo mnogo bolje odreći se onoga što ste prihvatili."

Marijo Pomoćnice kršćana, moli za nas!

U Kristu odani Vam: Christopher A. Ferrara, Michael J. Matt, dr. John Rao, prof. Brian McCall, Elizabeth Yore, Timothy J. Cullen, Chris Jackson, Michael Lofton, o. Celatus, Connie Bagnoli, Susan Claire Potts, Robert Siscoe, John Salza, Vincent Chiarello, John Vennari...

Libellus

Vaš prethodnik Benedikt XVI., sjedajući prvi put na Petrovu stolicu, podsjetio je katoličke vjernike da "papa nije apsolutni monarh, čija bi mišljenja i želje bili zakon. Naprotiv, papina je služba jamstvo poslušnosti Kristu i njegovoj Riječi. Stoga papa ne smije naviještati vlastite ideje, nego mora stalno obvezivati sebe i Crkvu na poslušnost Božjoj Riječi, nasuprot svakom pokušaju njezine prilagodbe ili razvodnjavanja i svakom obliku oportunizma."

Dosadašnji tijek Vašeg pontifikata prisiljava nas da javno ustvrdimo da ste podcijenili narav Petrove službe, zloupotrebljavajući je na način koji Crkva nikad prije nije vidjela. Ovdje iznosimo Vašoj Svetosti glavne probleme koji su izazvali uzbunu u svim crkvenim slojevima i potaknuli nas na ovu peticiju.

Prvo, umjesto stalni crkveni nauk glede Božje Riječi, Vi ste ustrajno naviještali vlastite ideje, u propovijedima, na konferencijama za novinare, u neslužbenim opaskama, u intervjuima, raznovrsnim govorima i osebujnim čitanjima Svetog pisma. Te ideje, u rasponu od uznemirujućih do bjelodano nepravovjernih, dobro predstavlja Vaš osobni manifest "Evangelii gaudium". Taj spis sadrži veći broj zapanjujućih tvrdnji kakve se rimski prvosvećenik nikad prije nije usudio izricati. Među njima je i Vaš san "preobraziti sve, tako da u Crkvi običaji, načini postupanja, raspored vremena, jezik i strukture postanu prikladan kanal za evangelizaciju današnjeg svijeta više nego za njezino samoočuvanje". Nevjerojatno je da rimski prvosvećenik polazi od nepostojeće opreke između poslanja Svete Katoličke Crkve u svijetu i njezina samoočuvanja.

Drugo, umjesto da obvezujete sebe i Crkvu na poslušnost Božjoj Riječi, Vi ste opetovano obezvređivali apostolske i crkvene predaje, kao i vjernike koji ih brane. I u tom pogledu sažima "Evangelii gaudium" Vaš način razmišljanja: "Više od straha pred pogreškom nadam se da nas pokreće strah da se ne zatvorimo u strukture koje nam pružaju lažnu zaštitu, u norme koje nas pretvaraju u neumoljive suce, u navike u kojima se osjećamo mirnima, dok je vani gladno mnoštvo, a Isus nam bez prestanka ponavlja: Dajte im vi jesti."

Katolički um osupnut je prizorom rimskog prvosvećenika koji omalovažava crkveni ustroj, nauk i običaje kao da su puke strukture, pravila i navike koji ljude lišavaju duhovne okrepe i ostavljaju da skapaju pred crkvenim vratima. Usuđujete se tako govoriti s obzirom na istu onu Crkvu koja je izgradila i preobrazila čitave civilizacije, iznjedrila bezbrojne svece, redove, svećenička i redovnička zvanja i karitativne ustanove za spasenje duša i za neusporediva djela tjelesnog milosrđa.

U isto vrijeme tako ste često ismijavali vjernike koji brane crkvene predaje da je jedan promatrač sastavio "Malu knjigu uvreda" od mnogih primjera toga nezapamćenog verbalnog nasrtaja jednog pape na vlastite podložnike. Ovo su neki od epiteta kojima ste bez ustručavanja obasipali vjerne katolike: *fundamentalisti, farizeji, pelagijanci, trijumfalisti,*

gnostici, nostalgičari, površni kršćani, šačica izabranih, moralistički mudrijaši, uniformisti, oholi, samodovoljni, intelektualna aristokracija, kršćanski šišmiši, koji pretpostavljaju sjene svjetlu Gospodinove prisutnosti.

A ipak, ni jednu jedinu oštru riječ niste izrekli protiv otvorenih neprijatelja vjerskog nauka ni protiv seksualnih nastranika koji su preplavili katoličku crkvenu hijerarhiju. Naprotiv, izjavili ste: "Tko sam ja da sudim?" o homoseksualcima među svećenstvom, posebice o zloglasnom svećeniku homoseksualcu kojeg ste postavili da upravlja Vašim vlastitim kućanstvom i koji pokazuje odbojnu prisnost s Vama osobno. Primali ste seksualno zastranjele, među njima i transseksualce i homoseksualce, u javno razglašene audijencije, koje ste dogovarali osobno telefonom. Rehabilitirali ste i čak nagrađivali uglednim imenovanjima teologe oslobođenja ušutkane i suspendirane od dvojice Vaših neposrednih prethodnika, promicatelje homoseksualnosti i crkvene dostojanstvenike koji su prikrivali seksualna zlodjela svećenika homoseksualaca.

"Evangelii gaudium" prikladno sažima taj otvoreni prezir – bez primjera u povijesti papinstva – s kojim gledate na branitelje doktrinarne i liturgijske ispravnosti. Vi ismijavate "razmetljivu zaokupljenost liturgijom, vjerskim naukom i ugledom Crkve" te brže-bolje spočitavate tradicionalistički nastrojenim katolicima "nebrigu o stvarnoj važnosti evanđelja za vjerni puk Božji i za konkretne potrebe današnjice", okrutno ih i nepravedno karikirajući da su ljudi koji bi sveli Crkvu "na muzejski izložak ili na nešto što je u vlasništvu malobrojnih izabranika".

Vaš prezirnički mentalitet u tom pogledu uvelike je razotkrilo poniženje malog ministranta objavljeno svijetu i ovjekovječeno na internetu. Dok je u molitvenom položaju, sklopljenih ruku, stajao na ulazu u Vatikanske špilje, koje ste došli posjetiti, Vi ste mu razdvojili ruke i podrugnuli se rekavši: "Svezane su ti ruke? Oh, izgledaju zalijepljene." Dječak je, hvalevrijedno, odmah ponovo sklopio ruke i zauzeo držanje u skladu s dostojanstvom prigode i zdravom duhovnom formacijom. No čovjek se pita kako će to javno poniženje, sada trajno dostupno cijelom svijetu, utjecati na duhovni

život povodljive mladeži.

U jednoj od Vaših možda najtežih uvreda na račun vjernika "Evangelii gaudium" optužuje tradicionalističke katolike za ono što Vi pretpostavljate da je "sebeznali prometejski neopelagijanizam". Predmnijevajući njihovo unutarnje raspoloženje, Vi tvrdite da se ti katolici "osjećaju nadmoćni drugima zbog svojeg obdržavanja stanovitih pravila ili zbog svoje nepopustljive vjernosti određenom katoličkom stilu iz prošlosti" – kao da naša sveta vjera sadrži "stilove" koji zastarijevaju poput mode u odijevanju. Idete čak tako daleko da izrugujete "navodnu doktrinarnu i disciplinsku sigurnost" kao "narcistički i autoritarni elitizam kojim se druge analizira i svrstava umjesto da ih se evangelizira".

Istini i pravednosti za volju, Sveti Oče, moramo reći da se čini kako ste upravo Vi provodili mnogo vremena analizirajući i svrstavajući druge te doista *sudeći im* – na sve veću potištenost i nelagodu svojih podložnika, koji nikad prije nisu doživjeli takvo ponašanje od rimskog prvosvećenika. A nema nikakvih znakova da to ponašanje jenjava. Nedavno, na konferenciji o svećeničkoj formaciji, rekli ste, izazvavši smijeh u publici, da se bojite "krutih svećenika. Klonim ih se. Grizu!" Čemu služi takva rugalačka retorika nego poniženju i marginalizaciji onih svećenika koji još imaju hrabrosti da beskompromisno brane nepopularne dijelove crkvenog nauka u svijetu koji vodi rat protiv Boga i njegova zakona? Nije nikakvo čudo što masovni mediji veličaju Vaš pontifikat!

Međutim, više od riječi, Sveti Oče: Vi ste ravnali pravim progonom crkvenih redova gorljivih u obnovi pravovjerja, trijezne pobožnosti, unutarnjeg života i liturgijske tradicije usred onog što je sam Vaš prethodnik opisao kao "nesreće" i "patnje" nanesene Crkvi u ime II. vatikanskoga koncila, poput "zatvorenih sjemeništa, zatvorenih samostana, banalizirane liturgije...". Po Vašem posebnom nalogu cvatući je red franjevaca Bezgrešne uništen zbog onoga što je Vaš apostolski povjerenik (poslije preminuo od moždanog udara) nazvao "nesumnjivo tradicionalističkim skretanjem".

Njihove Sestre od Bezgrešne također su podložene apostolskom povjereniku, zbog "zastranjenja" koja se sastoje u navodnoj pretkoncilskoj formaciji, a to znači: tradicionalnoj liturgiji i tradicionalnom samostanskom životu, kao da su te svete stvari nekakva zaraza koju treba izbrisati iz Crkve. To su postupci diktatora potaknuti ideologijom, a ne očinskog čuvara svete crkvene baštine.

A ipak, nakon višegodišnje istrage i disciplinskog postupka na poticaj pape Benedikta XVI., pod Vašim je nadzorom Konferencija redovničkih poglavarica [SAD-a] rehabilitirana i pošteđena svake kazne usprkos svojem podupiranju abortusa, eutanazije i istospolnog braka te općepoznatom promicanju onog što je kardinal Müller, pročelnik Kongregacije za nauk vjere, nazvao "temeljnim zabludama s obzirom na Božju svemoć, Kristovo Utjelovljenje, stvarnost istočnoga grijeha, potrebu spasenja i konačnost Kristova spasiteljskog čina u vazmenom otajstvu".

Treće, u skladu sa svojim programatskim omalovažavanjem tradicionalnoga crkvenog nauka i discipline te onih koji ih brane, vodili ste i nadzirali "Sinodu o obitelji", koja je zapravo bila neprestan pokušaj razvodnjavanja i prilagodbe nezabludivoga crkvenog nauka o ženidbi, rađanju i spolnosti, radi nagodbe s buntovničkim duhom vremena i s nemoralnošću koju je othranio širom naše postkršćanske civilizacije.

U ime "milosrđa", naprednjački dostojanstvenici koji prevladavaju u krugu Vaših savjetnika, među njima i zloglasni kardinal Kasper – čije ste nazore promicali od početka svojeg pontifikata – sad proglašavaju lažnu rastavu između crkvenog nauka i iznutra s njim povezane pastoralne prakse, kao da bi Crkva mogla nemoralno ponašanje zabraniti u načelu, a prihvatiti u praksi. Kako je rekao jedan istaknuti kardinal, to je "oblik krivovjerja, opasna, shizofrenična patologija". A postala je temom Vašeg pontifikata, s obzirom na to da neprestano zazivate "milosrđe" nasuprot crkvenim moralnim zakonima, koje unizujete nazivima "uskogrudna pravila", "ograde", "zatvorena vrata", "kazuistika".

Naprednjaci koje ste osobno imenovali u sinodsko tajništvo i u sinodsko nacrtno

povjerenstvo te 45orica naprednjaka koju ste, uključujući kardinala Kaspera, pridodali sastavu Sinode udružili su se u napad na nerazrješivost braka zagovaranjem pripuštanja rastavljenih i "ponovo vjenčanih" svetoj pričesti "u pojedinim slučajevima". To bi oborilo crkvenu dvotisućljetnu sakramentalnu disciplinu, ukorijenjenu u riječima samoga našega Gospodina: "Tko god otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini preljub..." (Lk 16,18) Tu disciplinu potvrdili su Benedikt XVI. i Ivan Pavao II. nasuprot prigovorima otpadnika od katoličkog nauka, predvođenih kardinalom Kasperom. Lako je uočiti da Vi želite napustiti tu disciplinu, što ste i učinili dok ste bili nadbiskup u Buenos Airesu te kad ste, čak nakon izbora za papu, telefonirali ženi u Argentini, civilno udanoj za rastavljena muškarca, da joj kažete da smije primati pričest iako je njezin "kruti" župnik rekao suprotno.

Na prvom zasjedanju Sinode, 2014., osobno ste odobrili sinodski "međuizvještaj" i naložili, prije nego što su ga sinodski oci uopće vidjeli, da se objavi svijetu. Oni ga nikad nisu potvrdili i zapravo je bio krivotvorina, očito napisana unaprijed, koja ni izdaleka nije predstavljala njihovu stvarnu suglasnost. Taj sramotni dokument poziva na napuštanje crkvene discipline "u pojedinim slučajevima" "ponovo vjenčanih" i na "vrednovanje" homoseksualne "orijentacije". Jedan odvažan crkveni dostojanstvenik nazvao ga je "crnom mrljom koja je ukaljala čast Apostolske stolice". Unatoč tome, nakon što ga je sinodska većina opravdano odbacila, Vi ste optužili "takozvane... tradicionaliste" da se "zatvaraju u pisanu riječ... i ne dopuštaju da ih Bog iznenadi, Bog iznenađenja...". Zatim ste naložili da se taj dokument razašalje biskupijama diljem svijeta, zajedno s tri paragrafa u završnom izvještaju koja nisu dobila potrebnu većinu, ali ste Vi odredili da se bez obzira na to uključe, čime ste "poderali pravilnik Sinode" koja je bila namještena da postigne predodređen rezultat, u čemu međutim, zahvaljujući milosti Božjoj, nije uspjela.

Na drugom zasjedanju Sinode, 2015., zahtijevali ste da se sva promišljanja zasnivaju na "Instrumentum laboris", radnom dokumentu toliko nepravovjernom da je jedna međunarodna laičko-klerička udruga upozorila da on "ugrožava čitavu strukturu

katoličkog nauka o braku, obitelji i ljudskoj spolnosti...". Kad je i taj dokument sinodska većina odbila te je u posljednji čas zamijenjen kompromisnim, koji svejedno otvara mogućnost obaranja crkvene sakramentalne discipline, Vi ste optužili "zatvorena srca koja se često skrivaju čak i iza crkvenog nauka ili dobrih nakana, da bi zasjela na Mojsijevu stolicu i sudila... teške slučajeve". To će reći: osudili ste sinodske oce koji su branili stalnu crkvenu sakramentalnu disciplinu.

Očevidno odlučni ugoditi rastavljenima i civilno "ponovo vjenčanima", koje ste, neobjašnjivo, ocrtali kao "siromahe", pred Sinodu 2015. potajno ste, bez savjetovanja s ijednim mjerodavnim vatikanskim uredom, smislili iznenadno i drastično "pojednostavnjenje" postupka poništenja braka. Svjetski poznat kanonist osvrćući se na planetarnu uzbunu izazvanu tom lakoumnom "reformom" nazvao ju je "otvaranjem puta koji izgleda kao katolička verzija sporazumne rastave". Vi ste sami iskreno priznali da "niste zaboravili na to da ubrzana presuda može ugroziti načelo nerazrješivosti braka".

Četvrto, u skladu sa svojom zapanjujućom ocjenom, smjesta pozdravljenom u masovnim medijima, da je Crkva bila "opsjednuta abortusom, istospolnim brakom i kontracepcijom", po vlastitom priznanju niste "puno govorili o tim stvarima, i zbog toga sam strogo ukoren". Međutim ta velika zla ugrožavaju sam opstanak naše civilizacije usred onog što je Ivan Pavao II. nazvao kulturom smrti i tihom apostazijom. Iako vrlo glasni o mnogim političkim temama, ostali ste potpuno nijemi kad je u nekoć katoličkoj Irskoj narodnim referendumom ozakonjen "homoseksualni brak", a Vrhovni sud Sjedinjenih Američkih Država tu istu grozotu nametnuo svim američkim državama.

S druge strane, dok Zapad tone u ponor izopačenosti, a muslimanski fanatici masakriraju kršćane po cijelom Bliskom istoku, u Africi i u samom srcu Europe, Vas zaokupljaju "klimatske promjene". Vaša jedina enciklika, dužine knjige, "Laudato si'", pretpostavlja postojanje "ekološke krize" i nekritički usvaja ideološki motivirane, žestoko osporavane tvrdnje "znanosti klimatskih promjena", tvrdnje koje papa nije mjerodavan prosuđivati, a kamoli prikazivati ih vjernicima kao nepobitne činjenice.

Ista enciklika jadikuje nad "globalnim zagrijavanjem", prekomjernom upotrebom klimatizacijskih uređaja, nestajanjem mangrovih močvara, navodnom ugrozom planktona i crva te izumiranjem raznih biljaka i životinja – proglašavajući te pojave uvredom Bogu – prije nego što će uopće spomenuti abortus (dok potpuno propušta spomenuti krajnje protunaravnu praksu kontracepcije). Što se abortusa tiče, enciklika govori samo o izostanku "zaštite ljudskog zametka", dok je abortus zapravo divljačko masovno umorstvo nedužnih ljudskih bića, raskomadanih u utrobi ili izbodenih nasmrt kirurškim škarama u samom trenutku rođenja.

Nimalo iznenađujuće, svjetska vrhovništva nepodijeljeno su izrazila oduševljenje "Laudatom si′" kao dijelom "Franjine revolucije" koju mediji, uključujući i naprednjačko "katoličko" novinstvo, slave za cijeloga Vašeg pontifikata.

Peto, ustrajno ste omalovažavali bilo kakvu doktrinarnu različitost od protestanata i opetovano izjavljivali, sasvim pogrešno, da "svi krštenici pripadaju istom Tijelu Kristovu, Kristovoj Crkvi". I u tome ste zanemarili nauk Ivana Pavla II., Benedikta XVI. i svih papa prije njih, pa tako i Pija XI., koji je o položaju protestanata naučavao posve suprotno: "Naime, budući da Kristovo otajstveno tijelo, na jednak način kao i Kristovo fizičko tijelo, jest jedno, skladno povezano i sraslo, bilo bi ludo i neumjesno reći da je otajstveno tijelo sastavljeno od udova koji su razjedinjeni i raspršeni; stoga tko god nije sjedinjen s tijelom, nije njegov ud, niti je u jedinstvu s njegovom glavom, Kristom."

U tom pogledu Vi kao da ne hajete za sve goru i goru nemoralnost i krivovjernost istih onih protestantskih sekta koje sudjeluju u beskonačnom, besmislenom "ekumenskom dijalogu" s Vatikanom. Nakon pedeset godina "dijaloga" one dopuštaju rastavu braka, kontracepciju, abortus, homoseksualnost i "homoseksualni brak", zaređuju žene i homoseksualce za "svećenike" i "biskupe" te nepokolebljivo nastavljaju odbacivati temeljne dogme jedine istinite religije, objavljene od Krista za spasenje svijeta.

Što je s istinom koja nas oslobađa? (Iv 8,32) Što sa svjedočanstvom nebrojenih svetaca i mučenika koji su razdali svoj imutak i položili same svoje živote u obranu i

očuvanje katoličke vjere od mnogostrukih zabluda i društvovnog razaranja proizišlih iz protestantske pobune, čiji se konačni ishod dovršava pred Vašim očima?

Šesto, čini se da u zadnje vrijeme Vaši javni iskazi postaju sve bezobzirniji i neuravnoteženiji, izazivajući još veću sablazan i zabrinutost među vjernicima:

Dana 15. studenog, za svojega nedjeljnog sudjelovanja na luteranskoj molitvenoj službi rekli ste da su katolički i luteranski nauk o Kristu "isti" te da se samo radi o "katoličkom jeziku" naspram "luteranskoga jezika". Definiranu dogmu i ontološku stvarnost transsupstancijacije nazvali ste pukim "objašnjenjima i tumačenjima", izjavivši da je "život veći od objašnjenja i tumačenja" – kao da je "život" "veći" od stvarne prisutnosti utjelovljenog Boga u svetoj euharistiji, koju prisutnost protestanti niječu.

U istoj prigodi kazali ste da je na teolozima da odrede smiju li protestanti primati svetu pričest, premda je Crkva već nezabludivo odredila da oni to ne smiju bez obraćenja i ispovijedanja iste vjere kao i katolici. Ustvrdili ste da za tu stvar niste mjerodavni – a upravo je papa mjerodavan za čuvanje crkvenog nauka u tom pogledu – te izrazili mišljenje da bi luteranka udana za katolika mogla primiti svetu pričest nakon "razgovora s Gospodinom", ali, kazali ste, "ne usuđujem se reći više od toga". No već ste rekli daleko previše time što ste javno stvar tako važnu za spasenje prebacili na privatnu savjest pojedinca, sklonu pogreškama: "tko jede i pije, sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela" (1 Kor 11,29).

Dana 21. studenog poručili ste svjetskom kongresu Zbora katoličkih odgajatelja: "*U školama ne smije biti prozelitizma.* Odgajati kršćanski znači uvoditi mlade u cjelovitu stvarnost *s ljudskim vrijednostima*, jedna od kojih je transcendencija." Naprotiv, katolički je odgoj nadasve uvođenje u *božanske* vrijednosti: u evanđelje i njegove zahtjeve katolicima, dapače cijelom svijetu, a ne u puke ljudske vrijednosti ili maglovitu "transcendenciju" lišenu vlastitog joj predmeta, tj. Boga koji se objavio u osobi Isusa Krista, utjelovljene Riječi.

Za posjeta Africi (od 25. do 30. studenog) izrazili ste mišljenje da je svijet "na rubu

samoubojstva", i to zbog "klimatskih promjena". Kao i za cijeloga svog pontifkata, propustili ste upozoriti na istinsku opasnost od civilizacijskog samoubojstva u naše vrijeme, za razliku od svojeg prethodnika pape Pija XII., sluge Božjega, koji je istaknuo da se "danas gotovo sav ljudski rod rascijepio u dva suprotstavljena tabora: za Krista i protiv Krista. Čovječanstvo je u najtežoj krizi, koja će završiti ili njegovim spasom po Kristu ili strašnom propašću." Zbog vašega stalnog svraćanja pozornosti čitave Crkve na svjetovnu "ekološku krizu" vjernici gube iz vida kristološku krizu koja prijeti vječnoj dobrobiti nebrojenih duša u naše vrijeme.

Za leta iz Afrike natrag u Rim, na konferenciji za novinare opet ste napali katoličke "fundamentaliste", izrugujući apsolutna uvjerenja pravovjernih članova svojeg stada, koja se zasnivaju na objavljenoj riječi Božjoj i na nezabludivom nauku crkvenog učiteljstva o vjeri i moralu:

"Fundamentalizam je bolest koja postoji u *svim vjerama*... Kod nas katolika ima nekih, i ne tek nekih, nego mnogih, koji vjeruju da posjeduju apsolutnu istinu (*che si credono con la verita assoluta*), pa kaljaju druge klevetama, dezinformacijama i čine zlo... Vjerski fundamentalizam nije vjerski, jer u njemu nema Boga, to je idolatrija, poput idolatrije novca."

Nakon što ste optužili "mnoge" članove vlastitog stada da su bezbožni idolopoklonici, naznačili ste moralnu jednakovrijednost između kršćana i muslimanskih fanatika koji kolju, muče, siluju, porobljuju i protjeruju kršćane diljem svijeta: "Ne smije se zatirati neka vjera samo zato što među njezinim članovima ima fundamentalističkih pojedinaca ili skupina u nekom povijesnom trenutku... Sjetimo se svih onih ratova koje smo *mi kršćani* vodili. Nisu muslimani izvršili Pljačku Rima."

Tako ste opet obrukali Crkvu – i sebe – nepromišljenom primjedbom koja nimalo ne dolikuje rimskom prvosvećeniku. Povijesni zapisi zahtijevaju ispravak Vaše pogreške:

Prije svega, muslimani jesu opljačkali Rim 846., oplijenivši staru crkvu svetog Petra i nagnavši papu Leona IV. na izgradnju Leoninskog zida "radi obrane Petrove

stolice od islamskog džihada".

Drugo, ako ste mislili na pljačku Rima koju je 1527. izvršila vojska cara Karla V., taj događaj nije imao nikakve veze s vjerskim "fundamentalizmom", nego s čisto političkom odmazdom Klementu VII., slabom i kolebljivom papi, koji je lakoumno sklopio savez s francuskim kraljem Franjom I., s kojim je Karlo bio u ratu. Ustvari, u carevoj je vojsci bilo njemačkih plaćenika, većinom luterana, i uglavnom su oni bili odgovorni za pustošenje Svetoga Grada i nasilje nad njegovim katoličkim stanovnicima.

Treće, u istom razdoblju, naravno, muslimanski pljačkaši – koji su doista bili nasilni "fundamentalisti" – širili su Otomansko Carstvo osvajanjem kršćanskih zemalja sve do glasovitog i čudesnog poraza muslimanske mornarice u Lepantskoj bitci 1571., koji je spriječio muslimansko osvajanje cijele Europe i vjerojatno još jednu muslimansku pljačku Rima.

Izazivajući još i veću sablazan, u odgovoru na pitanje treba li Crkva "promijeniti svoj stav" o nemoralnosti kontracepcije tako da dopusti upotrebu kondoma radi ograničavanja novih zaraza HIV-om, osvrnuli ste se na tu zlu praksu kao na "jednu od metoda", ostavivši tako dojam da je opravdavate, i naznačili da je posrijedi moralna dilema za Crkvu; čak ste ju prispodobili Gospodinovu liječenju u subotu:

"To mi se pitanje čini preuskim, čini mi se parcijalnim. Da, *to jest jedna od metoda* i crkveni je moral, mislim, u toj točki neodlučan. Dakle: peta ili šesta zapovijed? Braniti život [kondomima!] ili otvorenost spolnih odnosa životu? Ali nije to problem. Problem je veći.

To me pitanje podsjeća na ono što su pitali Isusa: Učitelju, je li dopušteno liječiti u subotu? *Liječiti je obavezno*... Ali glad, izrabljivanje ljudi, ropski rad, pomanjkanje pitke vode: *to* su problemi. Nemojmo raspravljati o tome može li se upotrijebiti ovaj ili onaj flaster za *malu ranu*. Postoji *velika rana*: društvena nepravda, nepravda protiv okoliša..."

Prema tome Vi kao da prihvaćate da ima prostora za razmatranje te "metode", premda to smatrate beznačajnim (flaster), sve ako i pogoduje bludničenju i kulturi

posvemašnje seksualne izopačenosti. A zatim podređujete moralni zakon brizi za socijalnu i ekološku pravdu! I tako opet ranjavate Crkvu sablažnju i pomutnjom za volju svoje navade iznošenja bezbrižnih, neslužbenih primjedaba novinarima o teškim moralnim i teološkim pitanjima o kojima bi papa trebao govoriti i pisati krajnje razborito i promišljeno, zazivajući Božju pomoć.

Naposljetku: na vatikanskim mrežnim stranicama upravo je objavljen iz tjednika "Credere" intervju s Vašom Svetosti, u kojem s naklonošću smjerate (opet) na pogrešnu ideju kardinala Kaspera o "milosrđu" te otkrivate svoju nakanu provođenja "revolucije nježnosti", ciljajući na naslov knjige kardinala Kaspera Vama u slavu: "Papa Franjina revolucija nježnosti i ljubavi". Izjavljujete da će se ta "revolucija nježnosti" događati tijekom Vašeg Jubileja milosrđa, koji će uključivati "tako mnoge geste", među njima i "različite geste" u "petak svakoga mjeseca".

Kažete da je pobuda za "revoluciju nježnosti" to što, prema Vašemu mišljenju, "sama Crkva ponekad slijedi čvrstu liniju, pada u napast da slijedi čvrstu liniju, u napast da naglašava samo moralna pravila, *mnogi su ljudi isključeni*". Potvrđujući intervjuistovu naznaku da Crkva mora "otkriti" "Boga koji je ganut i suosjeća s čovjekom", odgovarate: "To otkriće dovest će nas do tolerantnijeg, strpljivijeg, nježnijeg ponašanja" – kao da Crkva prije Vašeg izbora nije imala strpljenja i sućuti prema grešnicima.

Što drugo znače te zaprepašćujuće izjave nego posve besprimjernu opasnost da rimski prvosvećenik zanemari "moralna pravila" – tj. stalni nauk nezabludivog učiteljstva – u ime lažnog milosrđa, očito glede rastavljenih i ponovo vjenčanih te ostalih koje smatrate "isključenima" na neki način? Što da mislimo o papi koji tvrdi da je Crkva što ju je Krist osnovao da nezabludivo poučava o vjeri i moralu "pala" u *napast* da zauzme "čvrstu liniju" s obzirom na moralnost? Što bi drugo osim užasa trebali osjetiti vjernici kad papa govori takve stvari, kakve nikad u 2000 godina nisu dolazile s Petrove stolice?

Katolici znaju da se prava revolucija nježnosti zbiva u svakoj duši koja se krsti ili koja, prihvativši milost pokajanja, stupi u ispovjedaonicu skrušena srca i s čvrstom

nakanom obraćenja, skine sa sebe teret grijeha, primi od svećenika, koji djeluje *in persona Christi*, odrješenje te iziđe "bijela kao snijeg", da navedemo riječi Vašega neposrednog prethodnika o sakramentu pomirenja. Katolička je crkva uvijek bila neiscrpno vrelo božanskog milosrđa preko svojih sakramenata. Što može Vaša namjeravana "revolucija" dodati onom što je Krist već providio u svojoj Crkvi? Možete li proglasiti pomilovanje za smrtni grijeh? Možete li oprostiti ono što je neoprostivo bez pokajanja i skrušenja? Možete li nadmašiti milosrđe samog Boga?

Danomice raste zapažanje da Vi premda ste namjesnik Kristov jednostavno niste zainteresirani da branite vjeru i moral, izložene napadima kao nikad prije, niti imate namjeru da zalutale ovce pozovete u ovčinjak našega Gospodina ustanovljen radi njihova spasenja. Naprotiv, izgleda da ste posvetili svoj pontifikat pravom pravcatom programu doktrinarne i disciplinske popustljivosti, tema kojeg je redovito optuživanje pravovjernih katolika kombinirano s optužbama da Crkvi nedostaje milosrđa. U isto vrijeme bavite se društvenim i političkim pitanjima u kojima papa nema nikakvu mjerodavnost ni vlast, kao što su "klimatske promjene", ekologizam ili obnova diplomatskih odnosa između Kube i SAD-a.

Izudarani jednom burom prijepora za drugom što su ih izazvale Vaše besprimjerne riječi i djela, vjernici sve više i više osjećaju da je "lađa Crkve izgubila kompas".

§

Ukratko, Sveti Oče: u protekle dvije i pol godine zaradili ste jednodušnu hvalu od svijeta dok ste u crkvenoj zajednici stvarali pomutnju i podjele. Ismijavali ste, grdili i osuđivali pravovjerne, pokazivali bezgraničnu toleranciju prema nepravovjernima i prema seksualno zastranjelima i upinjali se da potkopate sakramentalnu disciplinu koju je branio sam papa kojeg ste proglasili svetim. Praćeni svuda laskanjem medija i

klicanjem mnoštva, čini se da ste zaboravili na opomenu našega Gospodina: "Jao vama kad vas svi budu hvalili! Ta tako su činili lažnim prorocima oci njihovi."

Situacija je dosegla točku u kojoj je jedan stariji vatikanski službenik, s obzirom na zabrinutost katolika iz svih slojeva, bio prisiljen upozoriti svjetski poznata katoličkog novinara da "ovaj pontifikat ozbiljno ugrožava cjelovitost katoličkog nauka o vjeri i moralu".

Suglasnost s tim crkvenim dostojanstvenikom nalaže nam pred Bogom da javno po savjesti ustvrdimo da Vaš pontifikat nije moguće vidjeti drukčije nego kao neposrednu opasnost za Crkvu, opasnost koja, po svemu sudeći, danomice raste. Doista, štetni učinci Vašeg pontifikata očiti su posvuda, jer katolici diljem svijeta sa sve većim se otklonom odnose prema crkvenom nauku o vjeri i moralu, oslanjajući se na Vaše vlastite riječi i djela – od medija slaviteljski rastrubljene svijetu – radije nego na nezabludivi vjerski i moralni nauk crkvenog učiteljstva u protekle dvije tisuće godina.

S obzirom na to da osuđujete crkvenu "čvrstu liniju" glede "moralnih pravila" i proglašavate "revoluciju nježnosti", suočeni smo s prijetećom opasnošću od nečuvenih gesta milosrđa koje bi potkopale crkveni moralni sustav na golemu štetu duša, čiji je spas u pitanju. Među tim gestama mogla bi biti i postsinodalna apostolska pobudnica koja bi odobrila pripuštanje javnih preljubnika svetoj pričesti u skladu s prosudbom pojedinog biskupa ili biskupske konferencije. To ne bi bilo ništa drugo nego masovno svetogrđe, praktički uništenje crkvenog jedinstva, *de facto* ukidanje nauka o smrtnom grijehu i potrebe stanja milosti za sakramentalni život; slom moralnog nauka Crkve i njezino odustajanje od polaganja prava na nezabludivo učiteljstvo. Stječe se dojam gotovo apokaliptičnog razvoja događaja u povijesti Crkve.

Ne usuđujemo se suditi o Vašim subjektivnim pobudama i nakanama glede onog što ste rekli i učinili na štetu Crkve za svojega burnog pontifikata nesličnog ijednomu drugom koji je Crkva ikad vidjela. Međutim ne možemo šutjeti pred očiglednom štetom koja je Crkvi već nanesena, uz neprestano klicanje svijeta "narodnom papi", kao ni pred

štetom koja se čini neizbježnom.

Da podsjetimo još jednom na riječi Vašeg prethodnika: papa mora svoju moć upotrijebiti da "sebe i Crkvu obvezuje na poslušnost Božjoj Riječi, nasuprot svakom pokušaju njezine prilagodbe ili razvodnjavanja i svakom obliku oportunizma". Kad papa nije sposoban ili voljan ostvarivati tu svrhu, kad je zapravo, čini se, odlučan djelovati protiv nje, zar ne bi Crkvi više koristilo ako bi se odrekao najuzvišenije službe namjesnika Kristova? Bolje to nego riskirati kobno ugrožavanje crkvenog nauka i discipline, podrivanje dvotisućljetne apostolske i crkvene tradicije te izazivanje, da citiramo glasoviti izraz koji je upotrijebio papa sv. Pio V., "gnjeva svemogućeg Boga i blaženih apostola Petra i Pavla".

8. prosinca 2015.
Blagdan Bezgrešnog začeća

http://remnantnewspaper.com/web/index.php/en/articles/item/2198-the-year-of-mercy-b
egins